

Sygn. akt V KO 108/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie z oskarżenia prywatnego M. K. i C. K.,
z zażaleń oskarżycieli prywatnych
na zarządzenie sędziego Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 stycznia 2020 r. w
sprawie o sygn. akt II K (...)
o uznaniu prywatnego aktu oskarżenia z dnia 9 lutego 2019 r. za bezskuteczny,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 października 2020 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w P.
zawartego w postanowieniu z dnia 29 września 2020 r., sygn. akt XVII Ko (...),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 września 2020 r., Sąd Okręgowy w P. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem, w trybie art. 37 k.p.k., o przekazanie do rozpoznania sprawy z zażalenia oskarżycieli prywatnych na zarządzenie sędziego Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. akt II K (...) w przedmiocie uznania prywatnego aktu oskarżenia z dnia 9 lutego 2019 r. za bezskuteczny innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. We wniosku wskazano, że postępowanie w przedmiotowej sprawie dotyczy zarzutów dotyczących pomówień, znieważenia, urzędniczej

bierności i bezczynności, poświadczenia nieprawdy, skierowanych przeciwko szerokiemu gronu pracowników organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, w tym przede wszystkim prezesom i sędziom Sądów: Rejonowego w G. i Okręgowego w P.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego w P. jest zasadny.

W przedmiotowej sprawie ziściły się bowiem przesłanki, które w myśl zasady *nemo iudex idoneus in propria causa*, uzasadniają skorzystanie z art. 37 k.p.k.

Zmiana właściwości sądu, o której mowa w tym przepisie, ma służyć wyeliminowaniu potencjalnego zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości związanego z faktem rozpoznania sprawy przez sąd właściwy. Zagrożenie to może wiązać się m.in. z wystąpieniem okoliczności, które w realiach konkretnej sprawy, mogą wywoływać w odbiorze opinii publicznej wątpliwości co do możliwości bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy przez ten sąd. W grę wchodzić mogą także okoliczności rzutujące na swobodę orzekania sądu.

Jak podniesiono we wniosku przed Sądem Okręgowym w P. zawisła sprawa z zażaleń oskarżycieli prywatnych M. K. i C. K. (k.156 i n., 172 i n.) na zarządzenie Sędziego Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 stycznia 2020 r., w sprawie o sygn. akt II K (...) w przedmiocie uznania prywatnego aktu oskarżenia z dnia 9 lutego 2019 r. za bezskuteczny (k. 151).

Z aktu oskarżenia wynika, że M. K. i C. K., postawili szereg zarzutów, w tym popełnienia czynów z art. 212 k.k., art. 216 k.k. i art. 231 k.k. i inne, m. in. komendantowi komisariatu w P., prokuratorom Prokuratury Rejonowej w G. i pracownikom prokuratury, prezesowi oraz sędziom Sądu Rejonowego w G. w tym także prezesowi Sądu Okręgowego w P. – sędziemu M. M. oraz podległym mu imiennie wskazanym sędziom orzekającym w IV i XVII Wydziałach Karnych Odwoławczych. Od orzekania w tej sprawie, na skutek oświadczeń złożonych w trybie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k., zostali wyłączeni wszyscy sędziowie orzekający w IV Wydziale Karnym Odwoławczym (k. 224-255). Sędzia Wizytator ds. Karnych w Sądzie Okręgowym w P. – A. A., której także dotyczą zarzuty z prywatnego aktu oskarżenia, skierowała przedmiotową sprawę do XVII

Wydziału Karnego Odwoławczego, celem rozważenia wystąpienia z wnioskiem, na podstawie art. 37 k.p.k., do Sądu Najwyższego (k.253-254).

Niezależnie od tego, że część sędziów Sądu Okręgowego w P. została wyłączona od orzekania w sprawie w trybie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k. nie ulega wątpliwości, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, by sprawa, w której oskarżyciele prywatni postawili zarzuty innym sędziom orzekającym w tym Sądzie, nie była tam rozpoznana, niezależnie od tego, czy rozpoznanie tej sprawy miałoby się odbywać jedynie w sferze formalnej, czy merytorycznej. Trafnie w postanowieniu zawierającym wniosek wskazano, że wyznaczenie Sądu Okręgowego w K. do rozpoznania wniesionego zażalenia uwzględni nie tylko wskazany wcześniej aspekt wykluczenia wszelkich podejrzeń co do bezstronnego rozstrzygnięcia sprawy, ale także aspekt ekonomiki procesowej, związany z odległością pomiędzy miejscem zamieszkania stron a siedzibą tego Sądu.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji postanowienia.